

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2018 r. w Kamiennej Górze na rozprawie

sprawy z wniosku E. S.

przy udziale (...) S.A. z siedzibą w K.

o ustanowienie służebności przesyłu

postanawia:

I ustanowić na działkach nr (...) o łącznej powierzchni 45,4889 ha w D., gmina K., dla których Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze prowadzi księgę wieczystą za numerem (...), na rzecz (...) S.A. z siedzibą w K., służebność przesyłu polegającą na znoszeniu przez właściciela nieruchomości obciążonej istnienia na jej gruncie i w przestrzeni nad nim urządzeń przesyłowych w postaci linii energetycznej wysokiego napięcia 220 kV relacji B. – C., w pasie o szerokości 50 m i długości (...),29 m oraz na prawie właściciela tych urządzeń przesyłowych do korzystania z nieruchomości obciążonej w zakresie niezbędnym do swobodnego i w każdym czasie dostępu do urządzeń przesyłowych w celu ich eksploatacji, dozoru, oględzin, konserwacji i remontu oraz modernizacji lub usunięcia awarii wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren odpowiednim sprzętem,

II zasądzić od (...) S.A. z siedzibą w K. na rzecz E. S. kwotę 142.360,48 zł tytułem jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, płatną w terminie 7 dni od chwili uprawomocnienia się niniejszego postanowienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie,

III zasądzić od (...) S.A. z siedzibą w K. na rzecz E. S. kwotę 3.299,17 zł tytułem zwrotu wydatków na biegłego, pozostawiając jednocześnie strony przy pozostałych kosztach postępowania.

sygn. akt I Ns 33/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni E. S. domagała się ustanowienia służebności przesyłu na rzecz uczestnika postępowania (...) S.A. z siedzibą w K.-J., na nieruchomości położonej w D., składającej się z działek nr (...) o łącznej powierzchni 45 4889 ha, dla której prowadzona jest księga wieczystą nr (...), polegającej na prawie korzystania przez uczestnika postępowania z pasów nieruchomości w/w o szerokości 100 metrów, w celu konserwacji i naprawy napowietrznej linii elektroenergetycznej (wraz z słupami) o napięciu 220 kV, za jednorazowym wynagrodzeniem w wysokości 122 914,00 zł. Wniosła też o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazała, iż przez wskazane wyżej działki, przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna o napięciu 220 kV, której łączną powierzchnia zajętego terenu wynosi 102900 m². Podała dalej, że linia ta wraz z urządzeniami należą do uczestnika postępowania, wskutek czego wnioskodawczyni została ograniczona w korzystaniu ze swojej nieruchomości. Wysokość żądanego wynagrodzenia jest w ocenie E. S. proporcjonalna do stopnia ingerencji uczestnika w treść prawa własności oraz odpowiada zasadom współzycia społecznego. Wskazała również, iż sieć elektroenergetyczna przebiegająca przez jej

nieruchomość wymaga okresowej bieżącej naprawy. Wnioskodawczyni dołączyła do wniosku opinię rzeczoznawcy majątkowego, który wyliczył wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu.

Na rozprawie w dniu 21.10.2016 r. pełnomocnik wnioskodawczyni ograniczył konieczny pas służebności przesyłu do szerokości 50 metrów (k. 288).

Uczestnik postępowania (...) S.A. z siedzibą w K. wniósł o oddalenie wniosku o ustanowienie służebności przesyłu w całości i obciążenie wnioskodawczyni kosztami postępowania. Wniósł o uwzględnienie zarzutu zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu tj. 1) prawie posadowienia i utrzymania na nieruchomości gruntowej położonej na terenie gminy K., obejmującej działki nr (...), dla których Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) linii wysokiego napięcia 220 kV, relacji B.-C., prowadzenie eksploatacji tej linii, a w tym prawa dostępu, wejścia, przechodu i przejazdu (w tym sprzętem ciężkim) osób przez Spółkę upoważnionych, w celu dokonywania czynności związanych z konserwacją, remontem, modernizacją, przebudową, usuwaniem awarii, w tym dokonania wymiany słupa lub innych niezbędnych elementów elektroenergetycznych, 2) obowiązku znoszenia przez właściciela nieruchomości ograniczeń i zakazów wynikających z istnienia pasa technologicznego o szerokości do 50 m, w tym zakazie wznoszenia w pasie technologicznym budynków mieszkalnych, budowli, zakazie utrzymywania w pasie technologicznym drzew, krzewów i roślinności przekraczającej dopuszczalną wysokość, a także z korzystania z nieruchomości w sposób zgodny z aktualnie obowiązującymi przepisami dotyczącymi linii elektroenergetycznych, ochrony zdrowia i życia ludzkiego oraz ochrony środowiska. Wskazał on, że nieruchomość stanowiąca obecnie własność wnioskodawczyni była i jest nieprzerwanie zajęta przez urządzenia pozwanego od 1969 roku. Zdaniem uczestnika – jako następcy prawnego przedsiębiorstwa państwowego w sposób widoczny, trwałe i nieprzerwane korzysta w dobrej wierze z przedmiotowej nieruchomości. W jego ocenie, z uwagi na upływ ponad 40 lat od rozpoczęcia funkcjonowania linii energetycznych, a więc korzystania z przedmiotowej służebności, jak również biorąc pod uwagę, iż linie są trwałymi i widocznymi urządzeniami, stwierdzić należy, iż uczestnik nabył poprzez zasiedzenie służebność o treści odpowiadającej służebności przesyłu, wobec czego posiada tytuł prawny do nieruchomości wnioskodawczyni.

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY

Linia energetyczna wysokiego napięcia 220 kV, relacji B.-C. została postawiona w 1969 roku na działkach nr ew. 188/16, 303, 309 i 310 w obrębie geodezyjnym D., gmina K..

Dowód:

- pismo (...) S.A. z dnia 14.02.2014 r. (k. 38, 45)

- mapy (k. 43-44)

- zeznania świadka S. S. (k. 319-320)

Od 1969 roku do dnia dzisiejszego posiadanie samoistne w/w linii energetycznej przechodziło przez wiele podmiotów na (...) S.A. z siedzibą w K.. Początkowo przedmiotowa linia energetyczna znajdowała się we władztwie Zakładu (...), od 1985 roku zaś Zachodniego O. Energetycznego, następnie od 07.01.1991 r. Zakład (...) w J., a od 31.05.1994 r. (...) S.A. z siedzibą w K..

Dowód:

- plan sieci elektroenergetycznych (k. 89)

- pismo (...) (k. 90)

- dokumentacja prawna linii przesyłowej (k. 91 – 94)

- protokół komisji lokalizacyjnej (k. 95 - 97)

- *lista obecności komisji lokalizacyjnej (k. 98 – 99)*
- *pisma Prezydium (...) we W. (k. 100 i 101)*
- *pisma Prezydium (...) w W. (k. 102 i 103)*
- *pismo Departamentu Lotnictwa Cywilnego (k. 104)*
- *pisma Aeroklubu (...) (k. 105, 106, 110 i 113)*
- *pisma (...) (k. 107, 108 i 109)*
- *pisma Prezydium (...) w L. (k. 111, 112, 114, 115 i 116)*
- *pisma Prezydium (...) w L. (k. 117 i 118)*
- *pismo (...) w Ś. (k. 119)*
- *pismo (...) we W. (k. 120)*
- *pismo Okręgowego Urzędu (...) (k. 121)*
- *pismo (...) we W. (k. 122)*
- *pisma (...) w W. (k. 123, 124 i 125)*
- *pismo K. w C. (k. 126)*
- *pismo (...) (k. 127)*
- *pisma zakładów gazowniczych (k. 128 i 129)*
- *pismo (...) w J. (k. 130)*
- *pismo spółdzielni pracy w S. (k. 131)*
- *zarządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki (k. 140 – 144)*
- *zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu (k. 145 - 146)*
- *wykazy sieci przesyłowych (k. 147 i 148)*
- *zarządzenie Naczelnego Dyrektora Zjednoczenie (...) (k. 149 – 156)*
- *zarządzenie Prezesa Rady Ministrów z załącznikami (k. 157 – 164)*
- *akt notarialny (k. 166 – 171)*
- *zeznania świadka S. S. (k. 319-320)*

W dniu 9 lutego 1999 r. E. S. nabyła od firmy (...) Sp. z o.o. w P. zabudowane działki rolne nr (...) o łącznej powierzchni 45,4889 ha w D., gmina K., dla której Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW nr (...).

Dowód:

- *odpis księgi wieczystej nr (...) (k. 6-10)*

- informacja Gminy K. o planie zagospodarowania (k. 39-40)

- wypis z rejestru gruntów (k. 41-42)

- zeznania E. S. (k. 320-321)

Wnioskodawczyni od 14 października 2006 r. prowadzi działalność gospodarczą „G. Turystyka Konna i Hipoterapia – (...)”.

Dowód:

- zaświadczenie z ewidencji działalności gospodarczej (k. 85)

- zeznania E. S. (k. 320-321)

Strony postępowania negocjowały ustanowienie służebności przesyłu. W dniu 31.07.2013 r. (...) S.A. z siedzibą w K. zaproponowały zawarcie umowy służebności. E. S. dnia 18.12.2014 r. określiła wynagrodzenie na kwotę 213 216,00 zł, natomiast uczestnik postępowania zaproponował w dniu 14.10.2015 r. kwotę 17 560,00 zł za ustanowienie tej służebności.

Dowód:

- propozycja pozwanej zawarcia umowy z załącznikiem (k. 46 – 51)

- propozycja powódki dotycząca wynagrodzenia za służebność (k. 52)

- propozycja pozwanej dotycząca wynagrodzenia za służebność (k. 53)

Dnia 20.10.2014 r. rzeczoznawca majątkowy I. C. sporządziła prywatną wycenę służebności przesyłu, która oszacowała na 122 914,00 zł.

Dowód:

- prywatna wycena służebności (k.11-37)

Biegły sądowy D. S. w opinii z dnia 10.05.2017 r. ustalił, iż łączna wartość za ustanowienie służebności przesyłu na działkach (...) wynosi po zaokrągleniu do 1% 136 000,00 zł. Wartość służebności przesyłu:

- na działce nr (...) wynosi 9 769,09 zł, gdzie cena jednostkowa gruntu o przeznaczeniu rolniczym wynosiła 2,5 zł/m²,

- na działce nr (...) wynosi 19 525,50 zł, gdzie cena jednostkowa gruntu o przeznaczeniu rolniczym wynosiła 2,5 zł/m²,

- na działce nr (...) wynosi 11 359, 95 zł, gdzie cena jednostkowa gruntu o przeznaczeniu rolniczym wynosiła 2,5 zł/m²,

- na działce (...) wynosi 95 237,78 zł, gdzie cena jednostkowa gruntu o przeznaczeniu rolniczym wynosiła 11,18 zł/m².

Dowód:

- opinia biegłego z dnia 10.05.2017 r. (k. 335-381)

W opinii uzupełniającej z dnia 03.10.2017r. biegły sądowy D. S. określił wartość służebności przesyłu na działce nr (...) na kwotę 101 705,94 zł, gdzie cena jednostkowa gruntu o przeznaczeniu rolniczym wynosiła 11,94 zł/m². Łączna wartość za ustanowienie służebności przesyłu na działkach (...) wynosi po zaokrągleniu 142 360,48zł.

Dowód:

- opinia uzupełniająca z dnia 03.10.2017 r. (k. 436-444)

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

Z dniem 3 sierpnia 2008 r. weszły w życie przepisy Kodeksu cywilnego o służebności przesyłu (art. 305¹ – art. 505⁴ k.c.), dodane przez ustawę z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 116, poz. 731). Przepisami tymi wprowadzony został nowy, trzeci – obok służebności gruntowych i służebności osobistych rodzaj służebności, zdefiniowany w art. 305¹ k.c. Stosownie do tego przepisu nieruchomości można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 k.c., prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu). Na podstawie art. 292 k.c. w związku z art. 305⁴ k.c. służebność przesyłu, gdy polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia, można nabyć przez zasiedzenie, a do zasiedzenia służebności przesyłu stosuje się odpowiednio przepisy o zasiedzeniu nieruchomości.

Choć przed wejściem w życie przepisów art. 305¹ – 305⁴ k.c. o służebności przesyłu, przepisy nie przewidywały wprost tego rodzaju służebności i w literaturze istniał spór co do możliwości nabycia służebności przesyłu przez zasiedzenie – w orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmowano, stosując w drodze analogii art. 145 k.c., możliwość ustanowienia służebności gruntowej odpowiadającej obecnej służebności przesyłu, a także dopuszczalność nabycia jej w drodze zasiedzenia (por. m.in. post. SN z dnia 3 czerwca 1965 III co 34/65, OSNCP 1966/7-8/109, uchwała SN z dnia 30 sierpnia 1991 r. III CZP 73/91, OSNCP 1992/4/53). Stanowisko to zostało potwierdzone w uchwale z dnia 7 października 2008 r. (III CZP 98/08, Biul. SN 2008/10/7), w której Sąd Najwyższy stwierdził, że także przed ustawowym uregulowaniem służebności przesyłu w art. 305¹ – 305⁴ k.c. dopuszczalne było nabycie w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu oraz wskazał, że nabycie takie następuje przez przedsiębiorcę, a nie właściciela nieruchomości władnącej, która to kategoria prawna przy instytucji służebności przesyłu w ogóle nie występuje. Wyrażone w tej uchwale stanowisko podtrzymał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 7 listopada 2008 r., (II CSK 326/08, niepubl., w wyroku z dnia 12 grudnia 2008 r., (II CSK 389/08, LEX numer 484715) oraz w postanowieniu z dnia 5 czerwca 2009 (I CSK 392/08, LEX numer 578032). W świetle powyższego nie budzi zatem wątpliwości dopuszczalność zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu. Koniecznym jest zatem zbadanie, czy w rozpoznawanej sprawie zaistniały przesłanki do zasiedzenia służebności przesyłu na nieruchomości uczestnika.

Zgodnie z treścią art. 292 k.c., służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie tylko w wypadku, gdy polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia. Przepisy o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie stosuje się odpowiednio.

Służebność gruntowa – po wejściu w życie Kodeksu cywilnego – mogła być nabyta przez zasiedzenie tylko w wypadku, gdy polegała na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia. Tak jak w przypadku zasiedzenia prowadzącego do nabycia własności, do zasiedzenia służebności konieczne jest kumulatywne zaistnienie przesłanek utrzymywania pewnego kwalifikowanego stanu faktycznego na przestrzeni określonego w przepisach okresu czasu.

Na gruncie niniejszej sprawy Sąd nie uznał twierdzeń uczestnika postępowania, że można mówić o próbie ukonstytuowania służebności z racji tego, że nastąpiło zasiedzenie z mocy prawa. Trzeba przyznać, iż tutaj urządzenia przesyłowe były, trwałe i widoczne. W obecnym stanie prawnym zgodnie z art. 172 k.c., który różnicuje wymagany okres zasiedzenia w zależności od dobrej lub złej wiary posiadacza służebności. Posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze to po upływie lat trzydziestu. Istniały jednak tutaj zmiany podmiotowe w zakresie posiadania, a trzeba być posiadaczem samoistnym. Wedle art. 176 k.c. jeżeli podczas biegu zasiedzenia nastąpiło przeniesienie posiadania, obecny posiadacz może doliczyć do czasu, przez który sam posiada, czas posiadania swego poprzednika. Jeżeli jednak poprzedni posiadacz uzyskał posiadanie nieruchomości

w złej wierze, czas jego posiadania może być doliczony tylko wtedy, gdy łącznie z czasem posiadania obecnego posiadacza wynosi przynajmniej lat trzydzieści. Trzeba zwrócić uwagę, iż przedłożona przez uczestnika postępowania dokumentacja jest na tyle niekompletna, że nie da się z niej wyprowadzić ciągłości posiadania w zakresie służebności co do urządzeń przesyłowych na gruncie wnioskodawców. Zgodnie bowiem z art. 176 k.c., jeżeli podczas biegu zasiedzenia nastąpiło przeniesienie posiadania, obecny posiadacz może doliczyć do czasu, przez który sam posiada, czas posiadania swego poprzednika. Przedstawione dokumenty wykazywały zmiany podmiotowe, a tutaj nie chodzi tylko o kwestie zmian podmiotowych. Potrzebne były dokumenty, które wskazywałyby że to przejście posiadania następuje. Zaoferowano Sądowi dokumentację przede wszystkim w postaci zarządzeń i decyzji administracyjnych, jednak w żadnej mierze nie dało się z niej skonstatować przeniesienia posiadania na zasadzie traditio longa manu z art. 348 k.c. polegającego właśnie na przekazaniu władztwa jak nie fizycznie, to na podstawie stosownych dokumentów lub środków. W takiej sprawie powinny być przedstawiona dokumentacja wykonawcza, jak np. protokoły z wykazami środków trwałych, określających je wystarczająco dokładnie i precyzyjnie.

W tym miejscu należy wskazać, iż mówimy o okresie 20 lat przyjmując, że uczestnik był w dobrej wierze, gdyż nabywał posiadanie nie na cudzej nieruchomości, lecz na własnej, tj. „państwowej”. Wskazana data 1969 roku postawienia tej linii energetycznej w ocenie Sądu nie do końca została wykazana, jako możliwa do przyjęcia jako początek biegu zasiedzenia, z tej przyczyny, że nawet nie zostały przedstawione przez art. 6 k.c. okoliczności, które mogłyby w sposób stanowczy pozwolić na przyjęcie tej daty. Niemniej jednak należało wykazać przeniesienie kolejnych posiadaczy sieci przesyłowej, a tego uczestnikowi nie udało się dokonać, w związku z czym Sąd nie mógł uznać, że nastąpiło zasiedzenie służebności przesyłu.

Jeżeli chodzi o wysokość tzw. „odpowiedniego” wynagrodzenia na rzecz wnioskodawczyni za ustanowienia powyższej służebności, sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw do podważenia prawidłowości sformułowanej w sprawie, pisemnej oceny zawartej w opinii oraz w opinii uzupełniającej biegłego sądowego D. S. i przyjął za nim, że powinno być ono jednorazowe i w wysokości 142 360,48 zł. Opinia biegłego w opinii Sądu była wszechstronna i wnikliwa oraz przeprowadzona po szczegółowej analizie całego dostępnego materiału porównawczego i dokumentacji geodezyjnej. W opinii uzupełniającej z dnia 03.10.2017r. biegły D. S. określił wartość służebności przesyłu na działce nr (...) na kwotę 101 705,94 zł, gdzie cena jednostkowa gruntu o przeznaczeniu rolniczym wynosiła 11,94 zł/m². Łączna wartość za ustanowienie służebności przesyłu na działkach (...) wynosi po zaokrągleniu 142 360,48zł. Wnioskodawczyni wniosła zastrzeżenie do opinii uzupełniającej w kwestii uzbrojenia terenu, natomiast w pozostałym zakresie nie kwestionowała opinii. Natomiast uczestnik postępowania kwestionował opinię główną i uzupełniającą i wnosił o przeprowadzenie opinii uzupełniającej. Jednakże w ocenie Sądu wbrew stanowisku uczestnika opinia biegłego D. S. jest rzetelna, profesjonalna, komplementarna oraz argumenty jak i metody w niej przedstawione są logiczne i poprawne, materiał porównawczy również. Nie budziły wątpliwości wywody i logika rozumowania biegłego jak i spekulacja z wyliczeniem. Sąd ocenił, iż zarzuty uczestnika nie były w stanie podważyć merytoryczności tej opinii. Sąd nie jest obowiązany dążyć do sytuacji, aby opinią biegłego zostały przekonane również strony. Wystarczy że opinia jest przekonująca dla Sądu, który też wiążąco ocenia, czy biegły wyjaśnił wątpliwości zgłoszone przez stronę (wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2000 r., II UKN 483/99 - Lex nr 1218456).

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka S. S.. Ich przekaz był jasny, logiczny i spójny – również wzajemnie.

Także – z analogicznych powodów – zeznania wnioskodawczyni E. S. zasługiwały na wiarę.

Reasumując, uczestnik postępowania nie wykazał początku posiadania oraz nie dowiódł przenoszenia posiadania urządzeń przesyłowych, w związku z tym nie można mówić w tej sprawie o zasiedzeniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd w punkcie I postanowienia ustanowił na działkach nr (...) o łącz. pow. 45,4889 ha w D., gmina K., dla których Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze prowadzi księgę wieczystą za numerem (...), na rzecz (...) S.A. z siedzibą w K., służebność przesyłu polegającą na znoszeniu przez właściciela nieruchomości obciążonej istnienia na jej gruncie i w przestrzeni nad nim urządzeń przesyłowych w postaci linii energetycznej wysokiego napięcia 220 kV relacji B. -C. w pasie o szerokości 50 metrów i długości 1.093,29 metrów oraz na prawie właściciela tych urządzeń

przesyłowych do korzystania z nieruchomości obciążonej w zakresie niezbędnym do swobodnego i w każdym czasie dostępu do urządzeń przesyłowych w celu ich eksploatacji, dozoru, oględzin, konserwacji i remontu oraz modernizacji lub usunięcia awarii wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren odpowiednim sprzętem.

W punkcie II postanowienia tytułem jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu zasądził od uczestnika postępowania (...) S.A. z siedzibą w K. na rzecz wnioskodawczynie E. S. kwotę 142 360,48 zł płatną w terminie 7 dni od chwili uprawomocnienia się niniejszego postanowienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

Przy orzekaniu o kosztach postępowania Sąd wziął po uwagę, że interesy stron były sprzeczne zarówno co do samej idei ustanowienia służebności przesyłu jak i wysokości należnego wynagrodzenia za tę służebność. Należało więc przyjąć, że strony wygrały i przegrały sprawę po połowie. Tak więc, przy zastosowaniu reguł przepisy art. 520 § 2 k.p.c. zniesiono te opłaty i rozliczono tylko koszty biegłego. Łącznie koszty biegłego wyniosły 3 299,17 zł, które zostały poniesione przez wnioskodawczynię. W związku z powyższym w punkcie III postanowienia Sąd zasądził od uczestnika postępowania (...) S.A. z siedzibą w K. na rzecz wnioskodawczynie E. S. kwotę 3 299,17 zł tytułem zwrotu wydatków na biegłego, pozostawiając jednocześnie strony przy pozostałych kosztach postępowania.